

Имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / Олти саҳиҳ имомлари иттифоқ қилган ҳадислар / 364-ҳадис

364 – عَنْ عَدِيِّ بْنِ حَاتِمٍ، قَالَ: قُلْتُ: يَا رَسُولَ اللَّهِ، إِنِّي أُرْسِلُ الْكِلَابَ الْمُعَلَّمَةَ، فَيُمْسِكُنَّ عَلَيَّ، وَأَذْكُرُ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ، فَقَالَ: «إِذَا أُرْسِلْتَ كَلْبَكَ الْمُعَلَّمَ، وَذَكَرْتَ اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهِ فَكُلْ»، قُلْتُ: وَإِنْ قَتَلَن؟ قَالَ: «وَإِنْ قَتَلَن، مَا لَمْ يَشْكُهَا كَلْبٌ لَيْسَ مَعَهَا».

قُلْتُ لَهُ: فَإِنِّي أُرْمِي بِالْمِعْرَاضِ الصَّيِّدَ فَأُصِيبُ. فَقَالَ: «إِذَا رَمَيْتَ بِالْمِعْرَاضِ فَحَزَقَ فَكُلْهُ، وَإِنْ أَصَابَهُ بَعْرَضِهِ، فَلَا تَأْكُلْهُ».

[خ 175، م 1929، ت 1465، س 4263، د 2824، جه 3177].

Адий ибн Ҳотим розияллоху анхудан ривоят қилинади:

«Эй Аллоҳнинг Расули, мен (овда) ўргатилган итларни қўйиб юбораман, улар менга (ўлжани) тутиб келишади, унга ҳам Аллоҳнинг исмини зикр қиламанми?» дедим. У зот: «**Ўргатилган итингни Аллоҳнинг исмини зикр қилиб қўйиб юборган бўлсанг, еявер**», дедилар. «Ўлдириб қўйган бўлса ҳам-а?» дедим. «**Унинг ёнида бошқа ит шерик бўлмаган бўлса, ўлдириб қўйган бўлса ҳам**», дедилар. У зотга: «Мен ўлжани найза отиб ҳам овлайман», дедим. «**Найза отганинда (ўлжани) тешиб ўтган бўлса, еявер. Ёни билан теккан (ва ўлдирган) бўлса, уни ема**», дедилар».

Имом Бухорий, Муслим, Термизий, Насай, Абу Довуд ва Ибн Можса ривоят қилишган.

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI